

פרשת תזריע-מצורע

"וְנָגַע צִרְעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבֵא אֶל הַכֹּהֵן" (יג, יט)

בזמננו אין נגע הצרעת מצוי. כמו כן, אין לנו כהן שאליו יכול בעל הנגע לפנות. כנגד זה מצוי מאד לדאבון לב נגע המוציא-רע – עוון לשון הרע. ומהי תקנתו של המספר לשון הרע בימינו?
 "דברי אמת": "נגע צרעת כי תהיה באדם, המה העברות התלויות בפה ובלשון, אשר המה נגעי בני אדם ורוב בני אדם נכשלים בהם, והובא איש כזה אל הכהן הגדול מאחיו, הוא הצדיק האמיתי בעל ה'חפץ חיים'... ללמוד בספריו היקרים והמה יורו לו איך להתנהג בזה..."

"והבגד כי יהיה בו נגע צרעת" (יג, מז)

נגעי בגדים ובתים אלו דברים שאינם טבעיים, כי אין בבגד ובבית חיות, וממילא לא יכול להיות בהם נגע מצד הטבע, ומכאן שגם נגעי הגוף אינם מחלה רגילה אלא מחלה שמחוץ לטבע. והנגעים הללו באים לאדם כדי לאותת לו שיש בידיו עברות ועליו לשוב בתשובה שלימה.

(על-פי "כלי יקר")

"וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּלְקַח לְמִטָּהָר עֲשֵׂתֵי צְפוּרִים" (יד, ד)

לפי שהנגעים באים על לשון הרע שהוא מעשי פטפוטי דברים, לפיכך הוזקקו לטהרתו דברים שמפטפטים תמיד בצפצוף קול (רש"י)

המצורע מביא לקרבן שתי צפורים, את האחת שוחטים ואת השניה משלחים, וזאת כדי לומר לאדם: כח הדיבור ניתן בדיך, וישנם שני סוגי דיבורים: ישנם דיבורים שאסור לדברם (כמו: לשון הרע, רכילות וכדומה) – וכנגדם נשחטה הציפור האחת; וישנם דיבורים שמצווה לדברם, והם מביאים חיים – זהו הדיבור בדברי תורה, וכנגדם משאירים בחיים את הציפור השניה.
 ועל כך נאמר: "מוות וחיים ביד הלשון".

(לקח טוב)

פרשת אחרי-מות

▲ אילו קרבנות מקריב הכהן הגדול ביום הכיפורים?
 ▲ היכן מותר להקריב קרבן והיכן אסור?

פרשת תזריע-מצורע

"וְנָגַע צִרְעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבֵא אֶל הַכֹּהֵן" (יג, יט)

בזמננו אין נגע הצרעת מצוי. כמו כן, אין לנו כהן שאליו יכול בעל הנגע לפנות. כנגד זה מצוי מאד לדאבון לב נגע המוציא-רע – עוון לשון הרע. ומהי תקנתו של המספר לשון הרע בימינו?
 "דברי אמת": "נגע צרעת כי תהיה באדם, המה העברות התלויות בפה ובלשון, אשר המה נגעי בני אדם ורוב בני אדם נכשלים בהם, והובא איש כזה אל הכהן הגדול מאחיו, הוא הצדיק האמיתי בעל ה'חפץ חיים'... ללמוד בספריו היקרים והמה יורו לו איך להתנהג בזה..."

"והבגד כי יהיה בו נגע צרעת" (יג, מז)

נגעי בגדים ובתים אלו דברים שאינם טבעיים, כי אין בבגד ובבית חיות, וממילא לא יכול להיות בהם נגע מצד הטבע, ומכאן שגם נגעי הגוף אינם מחלה רגילה אלא מחלה שמחוץ לטבע. והנגעים הללו באים לאדם כדי לאותת לו שיש בידיו עברות ועליו לשוב בתשובה שלימה.

(על-פי "כלי יקר")

"וְצִוָּה הַכֹּהֵן וּלְקַח לְמִטָּהָר עֲשֵׂתֵי צְפוּרִים" (יד, ד)

לפי שהנגעים באים על לשון הרע שהוא מעשי פטפוטי דברים, לפיכך הוזקקו לטהרתו דברים שמפטפטים תמיד בצפצוף קול (רש"י)

המצורע מביא לקרבן שתי צפורים, את האחת שוחטים ואת השניה משלחים, וזאת כדי לומר לאדם: כח הדיבור ניתן בדיך, וישנם שני סוגי דיבורים: ישנם דיבורים שאסור לדברם (כמו: לשון הרע, רכילות וכדומה) – וכנגדם נשחטה הציפור האחת; וישנם דיבורים שמצווה לדברם, והם מביאים חיים – זהו הדיבור בדברי תורה, וכנגדם משאירים בחיים את הציפור השניה.
 ועל כך נאמר: "מוות וחיים ביד הלשון".

(לקח טוב)

פרשת אחרי-מות

▲ אילו קרבנות מקריב הכהן הגדול ביום הכיפורים?
 ▲ היכן מותר להקריב קרבן והיכן אסור?